

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.9.2013
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Invasiva främmande arter är arter som först transporteras genom mänsklig verksamhet utanför sitt naturliga utbredningsområde över ekologiska barriärer och sedan överlever, reproducerar sig och sprider sig och inverkar negativt på ekologin i sin nya livsmiljö och även får allvarliga ekonomiska och sociala konsekvenser. Man beräknar att av de mer än 12000 främmande arter som finns i den europeiska miljön har 10–15 % reproducerat och spridit sig och orsakat miljömässig, ekonomisk och social skada.

De invasiva främmande arterna har stor inverkan på den biologiska mångfalden. Invasiva främmande arter är en av de största och alltmer betydelsefulla orsakerna till förlust av biologisk mångfald och utrotning av arter. När det gäller de sociala och ekonomiska konsekvenserna kan invasiva främmande arter vara vektorer för sjukdomar eller direkt orsaka hälsoproblem (som astma, dermatit och allergier). De kan bland annat skada infrastruktur och rekreationsanläggningar, försvåra skogsbruk eller orsaka förluster för jordbruk. Invasiva främmande arter beräknas kosta EU minst 12 miljarder euro per år, och skadekostnaderna fortsätter att öka.

Med strategin för biologisk mångfald 2020 åtog sig EU att sätta stopp för förlusten av biologisk mångfald fram till 2020 i enlighet med de internationella åtaganden som gjordes av parterna till konventionen om biologisk mångfald i Nagoya i Japan 2010. Problemet med invasiva främmande arter berör inte bara EU utan finns i hela världen. Till skillnad från vissa av sina handelspartner saknar EU i dag en omfattande ram för att bemöta hoten från invasiva främmande arter.

Regelverk

I dag finns det ingen heltäckande EU-ram för att hantera invasiva främmande arter. Få invasiva främmande arter omfattas av EU-lagstiftning. Sjukdomsagens och skadedjur som drabbar djur och växter och produkter av dem omfattas av ordningen för djurhälsa (olika förordningar och direktiv) respektive ordningen för växtskydd (2009/29/EG). Genom förordningen om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (förordning (EG) nr 338/97) begränsas importen av hotade arter, däribland import av sju invasiva främmande arter. Förordningen om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk (förordning (EG) nr 708/2007) gäller utsättning av främmande arter för användning i vattenbruk. Förordningarna om växtskyddsmedel (förordning (EG) nr 1107/2009) och biocidprodukter (förordning (EU) nr 528/2012) handlar om avsiktligt utsläppande av mikroorganismer i form av växtskyddsmedel respektive biocidprodukter. Slutligen krävs enligt fågeldirektivet (2009/147/EG) och habitatdirektivet (92/43/EEG), ramdirektivet om vatten (2000/60/EG) och ramdirektivet om en marin strategi (2008/56/EG) att ekologiska förhållanden ska återställas, och där anges att invasiva främmande arter måste beaktas. De flesta invasiva främmande arter berörs dock inte av de nuvarande EU-åtgärderna.

Medlemsstaterna vidtar ett antal åtgärder för att hantera vissa invasiva främmande arter, men dessa åtgärder är fortfarande i första hand reaktiva och syftar till att minimera skador som redan har uppträtt, medan åtgärder för att förebygga eller upptäcka och reagera på nya hot inte uppmärksammas tillräckligt. Ansträngningarna är fragmenterade, med stora brister vad gäller de arter som omfattas, och de är ofta dåligt samordnade. Invasiva främmande arter respekterar inga gränser utan kan lätt spridas från en medlemsstat till en annan. Därför räcker åtgärder på nationell nivå inte för att skydda unionen mot hotet från vissa invasiva främmande arter. Denna fragmenterade strategi kan leda till att åtgärder i en medlemsstat undergrävs av brist på handling i de omkringliggande medlemsstaterna. Det är också mycket ineffektivt att ha olika

begränsningar för saluföring av invasiva främmande arter i olika medlemsstater, eftersom arterna lätt kan transporteras eller spridas över gränserna inom EU. Dessutom hindrar dessa varierande förbud den fria rörligheten för varor på den inre marknaden och skapar orättvisa villkor för sektorer som använder eller handlar med främmande arter.

Problemanalys

Invasiva främmande arter förs in i EU via två kanaler: 1) Vissa främmande arter är önskvärda och förs in i EU med avsikt (t.ex. kommersiella intressen, för prydnadsändamål, som sällskapsdjur, för biologisk kontroll). 2) Andra främmande arter förs in oavsiktligt som föroreningar i varor (handel med andra varor), som fripassagerare i lastutrymmen, eller transporteras omedvetet av resenärer. Vissa invasiva främmande arter kan också föras in via transportinfrastruktur (t.ex. Main–Donau-kanalen).

Invasiva främmande arter påverkar **företag, invånare, myndigheter och miljö**. Särskilt vad gäller **små företag och mikroföretag** påverkar invasiva främmande arter ofta primärproducenter inom jordbruk, djuruppfödning, fiske, vattenbruk och skogsbruk, som drabbas av stora ekonomiska förluster på grund av dem. Företag som är verksamma inom turism och friluftaktiviteter, som är beroende av opåverkade landskap, rena vattendrag och friska ekosystem, påverkas också ofta. Andra små företag och mikroföretag, som till exempel handlar med sällskapsdjur och trädgårdsväxter, har däremot nytta av invasiva främmande arter eftersom de främst är inriktade på handel med främmande arter. Invasiva främmande arter påverkar också **samhället i stort** i och med att de leder till förlust av biologisk mångfald och äventyrar ekosystemens förmåga att tillhandahålla ekosystemtjänster. Dessutom kan de sprida sjukdomar, skada egendom och påverka kulturarvet.

Alla medlemsstater har problem som orsakas av invasiva främmande arter. Samtidigt som några invasiva främmande arter påverkar i stort sett alla medlemsstater, är andra bara problematiska i vissa regioner eller under vissa ekologiska eller klimatmässiga förhållanden. Alla medlemsstater har dock invasiva främmande arter på sitt territorium. De invasiva främmande arternas inverkan är relevant för hela EU, och alla medlemsstater kommer att påverkas av invasiva främmande arter, om än vid olika tidpunkter och av olika arter. Samordnade åtgärder för att hantera invasiva främmande arter skulle alltså gynna alla medlemsstater, samtidigt som de naturligtvis också skulle kräva ansträngningar från alla medlemsstater.

Om det inte vidtas några åtgärder kommer problemet att förvärras i takt med att nya invasiva främmande arter etablerar sig och de som redan är etablerade sprider sig. Detta kommer att leda till ökade skade- och hanteringskostnader.

Motiv och syfte

Syftet med detta förslag är att hantera de problem som beskrivs ovan genom att inrätta en ram för åtgärder för att förebygga, minimera och dämpa de negativa effekter som invasiva främmande arter har på biologisk mångfald och ekosystemtjänster. Dessutom syftar det till att begränsa de sociala och ekonomiska skadorna. Detta ska uppnås med åtgärder för att se till att insatser samordnas, resurser riktas mot prioriterade arter och fler förebyggande åtgärder, i enlighet med konventionen om biologisk mångfald och EU:s ordningar för växtskydd och djurhälsa. Rent praktiskt syftar förslaget till att nå dessa mål genom åtgärder riktade mot avsiktlig introduktion av invasiva främmande arter i EU och avsiktlig utsättning av dem i miljön, oavsiktlig introduktion av invasiva främmande arter och oavsiktligt utsläppande av dem, behovet av att inrätta ett system för tidig varning och snabba åtgärder, samt behovet av att hantera spridningen av invasiva främmande arter i EU.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samrådsförfarande

År 2008 offentliggjorde Europeiska kommissionen meddelandet *En EU-strategi mot invaderande arter* med en beskrivning av varför det behövs åtgärder om invasiva främmande arter. I meddelandet *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020* från 2010 föreslås åtgärder mot invasiva främmande arter. Båda meddelandena föregicks och följdes av grundliga samråd.

En rad intensiva samråd med intressenter hölls under perioden 2008–2012 och berörde hela spektrumet av berörda parter, från miljöorganisationer till aktörer inom den privata sektorn. Där deltog även organisationer som företrädde små och medelstora företag som är beroende av främmande arter i sin verksamhet. Ett webbaserat samråd hölls 2008 och även 2012. En arbetsgrupp med medlemmar från kommissionens avdelningar, medlemsstaterna, intressenterna och den akademiska världen bildades 2008 och tog fram ett diskussionsunderlag¹ med färsk information och sammanfattningar av åsikter i viktiga frågor. Därefter samlades arbetsgruppen igen och delades upp i tre grupper 2010–2011 för att utarbeta alternativ för förebyggande, tidig varning/snabba åtgärder och hantering av etablerade arter. Slutligen hölls ett samrådsmöte med intressenterna i september 2010.

Kommissionens arbete med invasiva främmande arter har också underbyggts av flera externa studier och extern forskning². Alla analyser i konsekvensbedömningen bygger dessutom på vetenskapligt gedigna uppgifter, de flesta från fackgranskade vetenskapliga artiklar. Uppgifter om skadekostnader, arters spridning och kostnader för befintliga åtgärder lämnades också eller kontrollerades av medlemsstaterna. Det gjordes särskilda ansträngningar för att ta direkt kontakt med de berörda intressenterna, även inom de sektorer som kan påverkas negativt av de åtgärder som vidtas för att hantera problemet med invasiva främmande arter. Slutligen beaktades synpunkter från världens främsta experter på invasiva främmande arter inom och utanför EU.

Konsekvensbedömning

Det togs fram olika alternativ för att ta itu med problemet med invasiva främmande arter, särskilt för att hantera alla identifierade aspekter av problemet, men med olika ambitionsnivå.

Med utgångspunkt i återkopplingen från samrådet identifierades ett antal ambitions- och ingripandenivåer för vart och ett av de operativa mål som ställts upp med hjälp av problemanalysen, vilket ledde till olika delalternativ för rättsaktens utformning. En första genomgång ledde till att delalternativ som inte var genomförbara eller helt enkelt inte lika effektiva som de andra förkastades. Varje operativt mål undersöktes systematiskt för varje alternativ, och det föreslogs konkreta åtgärder för att ta itu med invasiva främmande arter.

Utöver utgångsläget (alternativ 0), det vill säga ingen förändring, identifierades följande alternativ:

Alternativ 1 – Utöka samarbetet och stödja frivilliga åtgärder: Detta omfattar utveckling av riktlinjer, sektorsspecifika uppförandekoder och andra informations- och utbildningskampanjer. Detta alternativ skulle också syfta till att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna för att inrätta ett system för tidig varning och snabba åtgärder.

¹ http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf

² Alla undersökningar finns på http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

Kommissionen skulle kunna främja befintliga initiativ inom detta område genom kommunikationskampanjer.

Alternativ 2.1 – Grundläggande rättsakt: Detta innefattar en rad rättsliga skyldigheter, med förbud mot import, innehav, försäljning, köp och utbyte av vissa invasiva främmande arter som ingår i en förteckning över invasiva främmande arter av EU-betydelse. Ytterligare skyldigheter skulle gälla för utsättning i miljön av invasiva främmande arter av EU-betydelse, snabba åtgärder mot nyligen etablerade invasiva främmande arter av EU-betydelse och hantering av invasiva främmande arter av EU-betydelse med stor spridning.

Alternativ 2.2 – Grundläggande rättsakt + tillstånd för utsättning av invasiva främmande arter av betydelse för en medlemsstat: Detta alternativ går längre än förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse genom att det skulle krävas tillstånd för invasiva främmande arter som anses vara av betydelse för medlemsstater.

Alternativ 2.3 – Grundläggande rättsakt + ett strikt allmänt förbud mot utsättning av främmande arter, såvida de inte har funnits vara säkra: Detta alternativ går längre än förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse genom att införa ett förbud mot utsättning av alla främmande arter, såvida de inte är upptagna i en EU-förteckning över främmande arter som är godkända för utsättning.

Alternativ 2.4 – Grundläggande rättsakt + en skyldighet att snabbt utrota nyligen etablerade invasiva främmande arter av EU-betydelse: Med detta alternativ har medlemsstaterna inte något val när det gäller snabba åtgärder, utan har i stället skyldighet att snabbt utrota alla nyligen etablerade invasiva främmande arter av EU-betydelse och att dela information. Det skulle vara möjligt att göra undantag om dessa godkänns av kommissionen.

Alternativ 2.4 är det rekommenderade alternativet och ligger till grund för detta förslag.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, för att uppnå EU:s mål att bevara, skydda och förbättra miljöns kvalitet, skydda människors hälsa, se till att naturresurser används försiktigt och rationellt, och främja åtgärder som berör regionala eller globala miljöproblem.

Subsidiaritet

Det är nödvändigt med åtgärder på EU-nivå eftersom problemen med invasiva främmande arter växer och är gränsöverskridande till sin natur. I brist på EU-åtgärder vidtar medlemsstaterna egna åtgärder för att hantera problemet på nationell nivå. De satsar resurser och gör ansträngningar för att utrota skadliga invasiva främmande arter, men dessa ansträngningar kan undergrävas av bristande åtgärder i en grannmedlemsstat, där arten också förekommer. Det saknas också samordnade EU-åtgärder för att se till att medlemsstaterna vidtar åtgärder snabbt när en invasiv främmande art kommer in i EU för första gången, vilket skulle gynna de andra medlemsstater som ännu inte drabbats. Skyddet av den inre marknaden och den fria rörligheten för varor måste också beaktas. En samordnad strategi skulle skapa rättslig tydlighet och rättvisa villkor för de sektorer som använder eller handlar med främmande arter samtidigt som det undviks att den inre marknaden fragmenteras på grund av olika begränsningar för saluföring av invasiva främmande arter mellan medlemsstaterna.

Dagens ansträngningar är kraftigt fragmenterade och osammanhängande, med stora luckor i lagstiftningen. Detta leder till bristande effektivitet och löser inte problemet med invasiva främmande arter. Det kommer att krävas en blandning av EU-åtgärder och nationella, regionala och lokala åtgärder, i linje med subsidiaritetsprincipen. En konsekvent strategi på EU-nivå skulle göra åtgärderna mer effektiva.

Vägledande principer

Åtgärderna i detta förslag utgår från följande vägledande principer:

Prioritering – Det finns mer än 12 000 främmande arter i EU, varav 10–15 % orsakar skador (dvs. 1 200–1 800 invasiva främmande arter), och nya tillkommer hela tiden. Det finns gott om utrymme för en proportionerlig strategi med uppsatta prioriteringar som utgår från befintliga ansträngningar och ökar effektiviteten och ändamålsenligheten i de nuvarande åtgärderna.

Övergång till förebyggande – Förebyggande åtgärder erkänns internationellt som det effektivaste sättet att undvika problemet med invasiva främmande arter. Åtgärder som är inriktade på förebyggande arbete måste åtföljas av ett effektivt system för tidig varning så att snabba åtgärder kan vidtas mot de arter som inte fångas upp.

Utgå från befintliga system – Det pågår redan viktigt arbete i EU, både nationellt och på EU-nivå. Syftet med detta förslag är att göra systemet så effektivt som möjligt och utnyttja det som redan finns fullt ut.

Gradvis och infasad metod – Medlemsstaterna behöver rättslig säkerhet och försäkringar i fråga om omfattningen av och kostnaderna för de åtgärder som de väntas vidta. Därför inbegriper detta förslag en prioritering av invasiva främmande arter som utgår från mycket strikta kriterier, och antalet prioriterade arter begränsas inledningsvis till de 3 % viktigaste av de ungefär 1 500 invasiva främmande arterna i Europa. Dessutom ska en översynsklausul göra det möjligt att utveckla systemet gradvis och bygga vidare på gjorda erfarenheter. En eventuell utvidgning av förteckningen över arter av EU-betydelse kommer att göras först efter en sådan översyn.

Förslagets struktur

Kapitel I – Allmänna bestämmelser. I detta avsnitt beskrivs förslagets syfte, räckvidd och grundläggande skyldigheter. Det innehåller också verktygen för att prioritera invasiva främmande arter av EU-betydelse, så att EU:s resurser i sin tur kan prioriteras utifrån risk och vetenskapliga uppgifter.

Kapitel II – Förebyggande. I detta avsnitt beskrivs de åtgärder som krävs för att förhindra att invasiva främmande arter förs in i EU och att de introduceras eller släpps ut i miljön.

Kapitel III – Tidig upptäckt och snabb utrotning. I detta avsnitt fastställs de verktyg som behövs för att invasiva främmande arter av EU-betydelse ska kunna upptäckas snabbt i miljön och vid EU:s gränser. Här beskrivs också vilka åtgärder som ska vidtas när dessa invasiva främmande arter upptäcks.

Kapitel IV – Hantering av invasiva främmande arter som har stor spridning. I detta avsnitt beskrivs de skyldigheter som krävs för att hantera invasiva främmande arter av EU-betydelse som redan förekommer inom EU, eller nya arter som inte har fångats upp genom de förebyggande åtgärderna och åtgärderna för tidig upptäckt utan har kunnat få en stor spridning.

Kapitel V – Slutbestämmelser. I detta avsnitt anges rapporteringsskyldigheter och de rättsliga instrument som krävs för att de föreslagna åtgärderna ska genomföras, verkställas och granskas.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det kommer endast att uppstå begränsade budgetkonsekvenser som behöver finansieras under rubrik 5 i den fleråriga budgetramen 2014–2020 för den kommitté som anges i artikel 22. Se bifogad finansieringsöversikt.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,¹ med beaktande av Regionkommitténs yttrande², i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Att främmande arter, oavsett om de är djur, växter, svampar eller mikroorganismer, uppträder i nya miljöer behöver inte alltid ge upphov till oro. En betydande del av de främmande arterna kan emellertid bli invasiva och få allvarliga negativa effekter på biologisk mångfald och ekosystemtjänster, vilket bör förhindras. Det finns omkring 12 000 främmande arter i miljön i unionen och andra europeiska länder, varav ungefär 10–15 % betraktas som invasiva.
- (2) Invasiva främmande arter utgör ett av de främsta hoten mot biologisk mångfald och ekosystemtjänster, särskilt i geografiskt och evolutionsmässigt isolerade ekosystem (till exempel små öar), och de risker som dessa arter innebär kan bli större på grund av ökad global handel, turism och klimatförändring.
- (3) Det hot mot biologisk mångfald och ekosystemtjänster som invasiva främmande arter medför kan ha olika former. De kan till exempel få allvarliga konsekvenser för inhemska arter och för ekosystemens struktur och funktion genom påverkan på livsmiljöer, predation, konkurrens, sjukdomsspridning, utträngning av inhemska arter och genetiska effekter genom hybridisering. Invasiva främmande arter kan också få stora negativa effekter för människors hälsa och för ekonomin. Det är endast levande exemplar, eller delar som har reproduktionsförmåga, som utgör ett hot mot biologisk mångfald och ekosystemtjänster, människors hälsa och ekonomi.

¹ EUT-hänvisning.

² EUT-hänvisning.

- (4) Unionen är part i konventionen om biologisk mångfald, som godkändes genom rådets beslut 93/626/EEG³, och är alltså skyldig att följa bestämmelserna i artikel 8 h i konventionen. Där anges att parterna så långt det är möjligt och lämpligt ska ”förhindra införseln av, kontrollera eller utrota de främmande arter som hotar ekosystem, livsmiljöer eller arter”.
- (5) Unionen är också part i konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljöer (Bernkonventionen), som godkändes genom rådets beslut 82/72/EEG⁴, och har åtagit sig att vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att livsmiljöer för vilda växter och djur bevaras.
- (6) För att stödja målen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar⁵, rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi)⁷ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁸, är det främsta syftet med denna förordning att förebygga, minimera och mildra invasiva främmande arters negativa effekter för biologisk mångfald och ekosystemtjänster, samt att minska deras ekonomiska och sociala effekter.
- (7) Vissa arter migrerar naturligt till följd av miljöförändringar. Dessa bör inte betraktas som främmande arter i sin nya miljö och omfattas därför inte av de nya reglerna för invasiva främmande arter.
- (8) På unionsnivå omfattar det nya förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om djurhälsa⁹ bestämmelser om djursjukdomar och Europaparlamentets och rådets nya förordning om skyddsåtgärder mot växtskadegörare¹⁰ omfattar bestämmelser om växtskadegörare, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG¹¹ fastställs ordningen för genetiskt modifierade organismer. De nya bestämmelserna om invasiva främmande arter bör därför vara anpassade efter och inte överlappa dessa rättsakter, och de ska inte tillämpas på de organismer som omfattas av de akterna.

³ EGT L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁴ EGT L 38, 10.2.1982, s. 1.

⁵ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁶ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁷ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁸ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁹ COM(2013) 260 final.

¹⁰ COM(2013) 267 final.

¹¹ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

- (9) Rådets förordning (EG) nr 708/2007 av den 11 juni 2007 om användning av främmande och lokalt frånvarande arter i vattenbruk¹², Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter¹³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG¹⁴ innehåller bestämmelser om tillstånd för användning av vissa främmande arter för särskilda ändamål. Användningen av vissa arter har redan godkänts enligt dessa ordningar vid tidpunkten för ikraftträdandet av dessa nya bestämmelser, eftersom de inte medför oacceptabla risker för miljö, människors hälsa eller ekonomi. För att säkerställa en konsekvent rättslig ram bör de arterna därför uteslutas från de nya bestämmelserna.
- (10) Eftersom det finns en mängd invasiva främmande arter är det viktigt att prioritera den delgrupp av invasiva främmande arter som bedöms vara problematiska för unionen. Därför bör det upprättas en förteckning över invasiva främmande arter av EU-betydelse. En invasiv främmande art bör anses ha betydelse för unionen om den skada arten orsakar i de drabbade medlemsstaterna är så stor att det motiverar särskilda åtgärder som omfattar hela unionen, även de medlemsstater som ännu inte är drabbade eller sannolikt inte kommer att drabbas. För att säkerställa att denna grupp av invasiva främmande arter av EU-betydelse är proportionerlig bör förteckningen utformas gradvis och fasas in, bland annat genom att antalet invasiva främmande arter av EU-betydelse inledningsvis begränsas till de 3 % viktigaste av de cirka 1 500 invasiva främmande arterna i Europa. Förteckningen bör också vara inriktad på de arter som orsakar eller sannolikt kommer att orsaka betydande ekonomisk skada, även till följd av förlust av biologisk mångfald.
- (11) Kriterierna för att föra in invasiva främmande arter av EU-betydelse i förteckningen är det avgörande verktyget för att tillämpa de nya bestämmelserna. Kommissionen kommer att göra sitt yttersta för att lägga fram ett förslag till förteckning utifrån dessa kriterier till kommittén senast ett år från ikraftträdandet av denna rättsakt. Kriterierna bör omfatta en riskbedömning enligt gällande bestämmelser i Världshandelsorganisationens avtal om restriktioner i handeln med arter.
- (12) Det bör fastställas gemensamma kriterier för riskbedömning, för att se till att Världshandelsorganisationens regler följs och att de nya bestämmelserna tillämpas på ett enhetligt sätt. Kriterierna bör när så är lämpligt utgå från befintliga nationella och internationella normer och bör omfatta olika aspekter av artens egenskaper, risk och vägar för införsel till unionen, negativa effekter för ekonomi, samhälle och biologisk mångfald, möjliga fördelar med användning och kostnader för mildrande åtgärder vägd mot negativa effekter, samt en kvantifierad prognos över kostnaderna för miljömässiga, ekonomiska och sociala skador på unionsnivå

¹² EUT L 168, 28.6.2007, s. 1.

¹³ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.

¹⁴ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

för att visa betydelsen för unionen och motivera eventuella åtgärder ytterligare. För att utveckla systemet gradvis och bygga vidare på gjorda erfarenheter bör den övergripande strategin utvärderas efter fem år.

- (13) Vissa invasiva främmande arter ingår i bilaga B till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem¹⁵, och det är förbjudet att importera dem till unionen på grund av att det har fastställts att de är invasiva och att deras införsel i unionen har negativa effekter för inhemska arter. Dessa arter är *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger* och *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. För att säkerställa en konsekvent rättslig ram och enhetliga regler på unionsnivå för invasiva främmande arter, bör dessa invasiva främmande djur prioriteras för att föras in i förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse.
- (14) Förebyggande åtgärder är i allmänhet mer önskvärda från miljösynpunkt och mer kostnadseffektiva än åtgärder i efterhand och bör alltså prioriteras. Eftersom nya arter kan introduceras kontinuerligt i unionen och befintliga främmande arter sprider sig och utvidgar sitt utbredningsområde är det nödvändigt att se till att förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse revideras och uppdateras fortlöpande.
- (15) Några av de arter som är invasiva i unionen kan vara inhemska i vissa av unionens yttersta randområden och vice versa. I kommissionens meddelande *De yttersta randområdena: en tillgång för Europa*¹⁶ konstateras att den stora biologiska mångfalden i de yttersta randområdena innebär att det behöver utformas och vidtas åtgärder för att förebygga och hantera invasiva främmande arter i dessa områden så som de definieras i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och med beaktande av Europeiska rådets beslut 2010/718/EU av den 29 oktober 2010 om ändring av ön Saint-Barthélemy:s ställning i förhållande till Europeiska unionen¹⁷ och 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen¹⁸. Alla bestämmelser i dessa nya regler bör tillämpas på unionens yttersta randområden, utom de bestämmelser som avser invasiva främmande arter av EU-betydelse som är inhemska i de områdena. Dessutom måste de berörda medlemsstaterna komplettera förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse genom att upprätta särskilda förteckningar över invasiva främmande arter i deras yttersta randområden för vilka dessa nya bestämmelser också bör tillämpas, för att skydda den biologiska mångfalden i dessa områden.
- (16) De risker och problem som är förknippade med invasiva främmande arter är gränsöverskridande och påverkar hela unionen. Därför är det mycket viktigt att anta ett förbud på unionsnivå för avsiktlig införsel till unionen, reproduktion, odling, transport, köp, försäljning, utbyte, uppfödning och utsättning av invasiva

¹⁵ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

¹⁶ KOM(2008) 642 slutlig.

¹⁷ EUT L 325, 9.12.2010, s. 4.

¹⁸ EUT L 204, 31.7.2012, s. 131.

främmande arter av EU-betydelse, för att se till att det vidtas enhetliga åtgärder i hela unionen så att man undviker snedvridning av den inre marknaden samt förhindrar situationer där åtgärder i en medlemsstat undergrävs av bristande åtgärder i en annan.

- (17) För att möjliggöra vetenskaplig forskning och ex situ-bevarandeåtgärder, måste det införas särskilda regler för de invasiva främmande arter av EU-betydelse som ingår i sådana åtgärder. Sådana verksamheter bör bedrivas i slutna anläggningar där organismerna hålls i slutet förvaring och alla nödvändiga åtgärder vidtas för att se till att invasiva främmande arter av EU-betydelse inte rymmer eller släpps ut olagligen.
- (18) Det kan uppstå fall där främmande arter som ännu inte är erkända som invasiva främmande arter av EU-betydelse uppträder vid unionens gränser eller upptäcks inom unionens territorium. Därför bör medlemsstaterna få möjlighet att vidta vissa nödatgärder på grundval av tillgängliga vetenskapliga uppgifter. Dessa nödatgärder skulle göra det möjligt att omedelbart vidta åtgärder mot arter som kan innebära en risk om de förs in, etableras eller sprider sig i de länderna, medan medlemsstaterna bedömer den faktiska risk som de innebär, i linje med gällande bestämmelser i Världshandelsorganisationens avtal, särskilt när det gäller att erkänna dessa arter som invasiva främmande arter av EU-betydelse. Nationella nödatgärder behöver kopplas till möjligheten att vidta nödatgärder på unionsnivå för att följa bestämmelserna i Världshandelsorganisationens avtal. Dessutom skulle nödatgärder på unionsnivå ge oss en mekanism för att agera snabbt vid förekomst eller överhängande risk för introduktion av en ny invasiv främmande art, i enlighet med försiktighetsprincipen.
- (19) Medlemsstaterna bör få vidta strängare åtgärder för att ta itu med invasiva främmande arter och vidta förebyggande åtgärder mot arter som inte ingår i förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse. För att kunna arbeta mer aktivt i fråga om arter som inte ingår i förteckningen bör det därför införas ett krav på tillstånd för att få släppa ut invasiva främmande arter som inte är förtecknade som invasiva främmande arter av EU-betydelse, men för vilka medlemsstaterna har uppgifter som visar att de innebär en risk. Närmare bestämmelser om tillstånd för främmande arter som ska användas i vattenbruk har redan införts genom förordning (EG) nr 708/2007, och dessa bör beaktas av medlemsstaterna i detta sammanhang.
- (20) En stor andel invasiva främmande arter införs oavsiktligt i unionen. Det är därför mycket viktigt att hantera spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion. Åtgärderna inom detta område måste införas gradvis med hänsyn till den förhållandevis begränsade erfarenheten inom detta område. Åtgärderna bör omfatta frivilliga åtgärder, som de som föreslås i Internationella sjöfartsorganisationens riktlinjer för kontroll och hantering av påväxt på fartyg, samt obligatoriska åtgärder och bör utgå från unionens och medlemsstaternas erfarenheter av att hantera vissa spridningsvägar, däribland åtgärder som vidtagits inom ramen för den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment.

- (21) För att utveckla en ändamålsenlig kunskapsbas för att ta itu med de problem som orsakas av invasiva främmande arter är det viktigt att medlemsstaterna bedriver forskning och övervakning av sådana arter. Eftersom övervakningssystem är det lämpligaste sättet för att upptäcka nya invasiva främmande arter tidigt och för att fastställa utbredningen av redan etablerade arter bör de omfatta både riktade och allmänna undersökningar. Olika sektorer och intressenter, även lokalsamhällen, bör delta i utformningen av systemen. Övervakningssystemen bör innebära att alla nya invasiva främmande arter uppmärksammas kontinuerligt i hela unionen. Befintliga system för gränskontroll och övervakning som redan införts i unionslagstiftningen bör tillämpas för att skapa effektivitet och kostnadseffektivitet, särskilt bestämmelserna i direktiven 2009/147/EG, 92/43/EEG, 2008/56/EG och 2000/60/EG.
- (22) Det bör utföras offentliga kontroller av djur och växter för att hindra avsiktlig introduktion av invasiva främmande arter. Levande djur och växter bör föras in i unionen vid gränskontrollstationer som har utsetts av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr XXX/XXXX [om offentlig kontroll COM(2013) 265]. För att skapa effektivitetsvinster och undvika att det skapas parallella system för gränskontroller bör kontrollen av om dessa arter är invasiva främmande arter av EU-betydelse också göras vid den första ankomstgränskontrollstationen. Djur och växter som inte omfattas av förordning (EU) nr XXX/XXXX [om offentlig kontroll COM(2013) 265] eller som är undantagna från offentliga kontroller vid gränskontrollstationerna ska föras in i gemenskapens tullområde genom andra införselställen och genomgå kontroller där.
- (23) När en invasiv främmande art har introducerats är det mycket viktigt att den upptäcks och att det snabbt vidtas utrotningsåtgärder för att hindra att arten etablerar och sprider sig. Det effektivaste och mest kostnadseffektiva sättet är ofta att utrota hela populationen så snart som möjligt medan antalet exemplar fortfarande är begränsat. Om det inte är möjligt att utrota arten, eller om kostnaderna för utrotning på längre sikt är större än de miljömässiga, ekonomiska eller sociala fördelarna, bör det vidtas åtgärder för inneslutning och begränsning.
- (24) Utrotning och hantering av vissa invasiva främmande arter kan visserligen vara nödvändigt, men kan medföra smärta, oro, rädsla eller annat lidande för djuren även när bästa möjliga teknik används. Därför bör medlemsstaterna och alla aktörer som deltar i arbetet med att utrota, begränsa eller innesluta invasiva främmande arter vidta de åtgärder som är nödvändiga för att minimera djurens smärta, oro och lidande under processen och så långt det är möjligt ta hänsyn till bästa praxis inom området, till exempel de vägledande principer för djurskydd som har tagits fram av Världspaniska för djurhälsa.
- (25) Invasiva främmande arter orsakar i allmänhet skador på ekosystem och minskar deras motståndskraft. Därför krävs det åtgärder för återställande för att stärka ekosystemens motståndskraft mot invasioner, reparera de skador som orsakats och förbättra bevarandestatusen för arter och deras livsmiljöer i enlighet med artikel 4 i direktiv 2009/147/EG och artikel 6 i direktiv 92/43/EEG, den ekologiska statusen för inlandsytvatten, vatten i övergångszon, kustvatten och grundvatten i

enlighet med artikel 11 i direktiv 2000/60/EG och marina vattens miljöstatus i enlighet med artikel 13 i direktiv 2008/56/EG.

- (26) Ett system för att ta itu med invasiva främmande arter bör stödjas av ett centraliserat informationssystem där befintlig information om främmande arter i unionen samlas och som ger tillgång till information om förekomsten av arter, deras utbredning, ekologi, invasionshistoria och all annan information som behövs som underlag för politiska beslut och hanteringsbeslut.
- (27) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön¹⁹ införs ett regelverk för offentliga samråd om miljörelaterade beslut. När åtgärder utformas inom området för invasiva främmande arter bör allmänheten ges tillfälle att faktiskt delta i beslutsprocessen och ha möjlighet att avge kommentarer och synpunkter som kan vara relevanta för besluten, och ge beslutsfattaren möjlighet att beakta dessa, vilket ökar ansvarigheten och öppenheten i beslutsprocessen och bidrar till att öka allmänhetens miljömedvetenhet och stöd för fattade beslut.
- (28) För att garantera enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning, för antagande och uppdatering av förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse, för beviljande av undantag från skyldigheten att genomföra en snabb utrotning och för antagande av unionens nödåtgärder, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁰.
- (29) För att ta hänsyn till den senaste vetenskapliga utvecklingen på miljöområdet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen för att ange hur det ska konstateras att invasiva främmande arter kan etablera livskraftiga bestånd och sprida sig, samt för att fastställa de delar som ska vara gemensamma vid utvecklingen av riskbedömningar. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder med experter och andra parter under sitt förberedande arbete. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (30) För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning efterlevs är det viktigt att medlemsstaterna inför avskräckande, effektiva och proportionella sanktioner mot överträdelser med hänsyn till överträdelsens art och allvar.
- (31) För att icke-kommersiella ägare ska kunna behålla sina sällskapsdjur som tillhör de arter som är förtecknade som invasiva främmande arter av EU-betydelse tills djuret dör av naturliga orsaker måste det införas övergångsbestämmelser, på

¹⁹ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

²⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

villkor att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att undvika att djuret rymmer eller fortplantar sig.

- (32) För att kommersiella operatörer som kan ha berättigade förväntningar, till exempel operatörer som har fått tillstånd enligt förordning (EG) nr 708/2007, ska kunna tömma sitt lager av invasiva främmande arter av EU-betydelse när dessa nya bestämmelser träder i kraft, är det motiverat att ge dem en period på två år för att avliva, sälja eller lämna över exemplaren till forskning eller ex situ-bevarandeanläggningar.
- (33) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, det vill säga förebyggande och hantering av invasiva främmande arter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna ensamma och de därför, på grund av åtgärdernas omfattning och effekt, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna akt inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I den här förordningen fastställs bestämmelser för att förebygga, minimera och lindra de negativa effekterna på biologisk mångfald och ekosystemtjänster av såväl avsiktlig som oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla invasiva främmande arter i unionen enligt definitionen i artikel 3.2.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - (a) arter som ändrar sitt naturliga utbredningsområde utan mänsklig intervention till följd av förändrade ekologiska villkor och klimatförändring,
 - (b) genetiskt modifierade organismer i enlighet med definitionen i artikel 2 c i direktiv 2001/18/EG,
 - (c) djursjukdomar som regleras enligt artikel 4.1.14 i förordning (EU) nr XXX/XXXX [om djurhälsa COM(2013) 260 final],
 - (d) växtskadegörare som förtecknas enligt artikel 5.2 eller artikel 32.3 eller som omfattas av åtgärder enligt artikel 29.1 i förordning (EU) nr XXX/XXXX [om växtskydd COM(2013) 267 final],

- (e) arter som förtecknas i bilaga IV till förordning (EG) nr 708/2007,
- (f) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i växtskyddsmedel som redan är godkända eller för vilka det pågår en bedömning enligt förordning (EG) nr 1107/2009,
- (g) mikroorganismer som tillverkas eller importeras för att användas i biocidprodukter som redan är godkända eller som görs tillgängliga på unionsmarknaden enligt förordning (EU) nr 528/2012.

Artikel 3 **Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *främmande art*: levande exemplar av en art, underart eller lägre taxonomisk enhet av djur, växter, svampar eller mikroorganismer som introduceras utanför sitt tidigare eller nuvarande naturliga utbredningsområde, inbegripet alla delar, gameter, frön, ägg och förökningskroppar av dessa arter samt hybrider, sorter eller raser som kan överleva och sedan föröka sig.
- (2) *invasiv främmande art*: främmande art vars introduktion eller spridning genom riskbedömning har konstaterats hota biologisk mångfald och ekosystemtjänster och som också kan ha en negativ inverkan på människors hälsa eller ekonomin.
- (3) *invasiv främmande art av EU-betydelse*: invasiv främmande art vars negativa effekter anses vara av sådan omfattning att de kräver samordnade åtgärder på unionsnivå enligt artikel 4.2.
- (4) *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka de ingår; detta innefattar mångfald inom arter, mellan arter och av ekosystem.
- (5) *ekosystemtjänster*: ekosystemens direkta och indirekta bidrag till människors välfärd.
- (6) *introduktion*: av människor orsakad förflyttning av en art utanför dess tidigare eller nuvarande naturliga utbredningsområde.
- (7) *forskning*: beskrivande eller experimentell verksamhet som bedrivs under reglerade former för att förvärva ny kunskap eller utveckla nya produkter, inbegripet de inledande faserna för att identifiera, karaktärisera och isolera invasiva främmande arters genetiska egenskaper utöver deras invasiva förmåga, i den omfattning som krävs för att använda dessa egenskaper för att avla fram icke-invasiva arter.
- (8) *sluten förvaring*: hållande av en organism i slutna anläggningar från vilka organismen inte kan rymma eller sprida sig.
- (9) *ex situ-bevarande*: bevarandet av komponenter av biologisk mångfald utanför dessas naturliga livsmiljöer.

- (10) *spridningsvägar*: vägarna och mekanismerna för biologiska invasioner.
- (11) *tidig upptäckt*: bekräftelse av att exemplar av en invasiv främmande art förekommer i miljön innan den har fått stor spridning.
- (12) *utrotning*: fullständigt och permanent avlägsnande av en population av invasiva främmande arter genom fysiska, kemiska eller biologiska metoder.
- (13) *stor spridning*: en invasiv främmande art vars population har passerat naturaliseringsskedet, upprätthåller en livskraftig population och har spridit sig och koloniserat en stor andel av det potentiella utbredningsområde där arten kan överleva och reproducera sig.
- (14) *hantering*: fysiska, kemiska eller biologiska åtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art.
- (15) *inneslutning*: åtgärder för att skapa barriärer som minimerar risken för att en population av en invasiv främmande art ska sprida sig utanför det invaderade området.
- (16) *populationsbegränsning*: fysiska, kemiska eller biologiska åtgärder mot en population av en invasiv främmande art i syfte att hålla antalet individer så lågt som möjligt så att artens invasiva förmåga och negativa effekter på biologisk mångfald och ekosystemtjänster eller på människors hälsa och ekonomi minimeras, även om det inte går att utrota arten.

Artikel 4

Förteckning över invasiva främmande arter av EU-betydelse

1. En förteckning över invasiva främmande arter av EU-betydelse ska antas och uppdateras av kommissionen genom genomförandeakter på grundval av kriterierna i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.2.
2. Invasiva främmande arter ska endast föras in i den förteckning som avses i punkt 1 om de uppfyller samtliga följande kriterier:
 - (a) De har med beaktande av tillgängliga vetenskapliga uppgifter konstaterats vara främmande för unionens territorium, utom de yttersta randområdena.
 - (b) De har med beaktande av tillgängliga vetenskapliga uppgifter konstaterats vara i stånd att etablera en livskraftig population och sprida sig i miljön under nuvarande eller förutsebara klimatförhållanden var som helst i unionen, utom de yttersta randområdena.
 - (c) Det har genom en riskbedömning enligt artikel 5.1 konstaterats att det krävs åtgärder på unionsnivå för att förhindra att arten etablerar och sprider sig.

3. Medlemsstaterna får lämna in en begäran till kommissionen om att invasiva främmande arter ska föras upp på den förteckning som avses i punkt 1. En sådan begäran ska omfatta samtliga följande kriterier:
 - (a) Artnamn.
 - (b) En riskbedömning som har utförts enligt artikel 5.1.
 - (c) Uppgifter som visar att arten uppfyller de kriterier som anges i punkt 2.
4. Den förteckning som avses i punkt 1 ska omfatta högst 50 arter inklusive arter som kan komma att föras in i förteckningen till följd av de nödåtgärder som avses i artikel 9.

Artikel 5

Riskbedömning och delegerade akter

1. Kommissionen medlemsstaterna, beroende på vad som är lämpligt, ska utföra den riskbedömning som avses i artikel 4.2 c och 4.3 b med beaktande av följande:
 - (a) En beskrivning av arten med dess taxonomiska identitet, historia, naturliga utbredningsområde, potentiella utbredningsområde.
 - (b) En beskrivning av dess reproduktions- och spridningsmönster, däribland en bedömning av om det föreligger sådana miljöförhållanden som krävs för reproduktion och spridning.
 - (c) En beskrivning av de möjliga spridningsvägarna för införsel och spridning, både avsiktliga och oavsiktliga, även i förekommande fall de varor som arten vanligtvis är förknippad med.
 - (d) En grundlig bedömning av risken för införsel, etablering och spridning i berörda biogeografiska områden under nuvarande förhållanden och under förutsebara klimatförhållanden.
 - (e) En beskrivning av artens nuvarande utbredning samt om arten redan förekommer i unionen eller i grannländer.
 - (f) En beskrivning av de negativa effekterna på biologisk mångfald och ekosystemtjänster, inbegripet på inhemska arter, skyddade områden, hotade livsmiljöer, människors hälsa och ekonomi, samt en bedömning av de framtida effekternas omfattning.
 - (g) En kvantifierad prognos över skadekostnaderna på unionsnivå som visar betydelsen för unionen och som ytterligare motiverar åtgärder eftersom de totala skadorna är större än kostnaderna för att mildra skadorna.
 - (h) En beskrivning av möjliga användningsområden och fördelar med att använda arten på det sättet.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ytterligare specificera den typ av godkända vetenskapliga

uppgifter som avses i artikel 4.2 b och göra en detaljerad beskrivning av de delar som anges i punkt 1 a–h i den här artikeln, däribland den metod som ska användas för att bedöma delarna, med hänsyn till gällande nationella och internationella normer och behovet av att prioritera åtgärder mot arter som är förknippade med eller som kan orsaka betydande ekonomiska skador, även sådana som beror på förlust av biologisk mångfald.

Artikel 6

Bestämmelser för de yttersta randområdena

1. De arter som ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1 och som är inhemska i ett av de yttersta randområdena ska inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 7, 8, 11 och 13–17 i det randområde där de är inhemska.
2. Senast [12 månader från ikraftträdandet av den här förordningen – infoga datum] ska varje medlemsstat med yttersta randområden anta en förteckning över invasiva främmande arter av betydelse för dess yttersta randområden, i samråd med områdena.
3. De arter som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2 ska omfattas av artiklarna 7, 8, 11 och 13–17 inom respektive yttersta randområde.
4. Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de förteckningar som avses i punkt 2 och om alla uppdateringar av de förteckningarna.

KAPITEL II

FÖREBYGGANDE ÅTGÄRDER

Artikel 7

Förbud mot invasiva främmande arter av EU-betydelse

1. De arter som anges i den förteckning som avses i artikel 4.1 får inte avsiktligt
 - (a) föras in i eller transiteras genom unionens territorium,
 - (b) tillåtas reproducera sig,
 - (c) transporteras, utom för transport av arter till destruktionsanläggningar,
 - (d) släppas ut på marknaden,
 - (e) användas eller utbytas,
 - (f) hållas eller odlas, inklusive i sluten förvaring,
 - (g) släppas ut i miljön.
2. Medlemsstaterna ska förebygga oavsiktlig introduktion av invasiva främmande arter av EU-betydelse i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.3 och 11.4.

Artikel 8

Tillstånd för forskning och ex situ-bevarande

1. Genom undantag från de förbud som anges i artikel 7.1 a, b, c, e och f ska medlemsstaterna upprätta ett tillståndssystem för att ge anläggningar med tillstånd att bedriva forskning eller ex situ-bevarande möjlighet att bedriva sådan verksamhet med invasiva främmande arter av EU-betydelse.
2. Medlemsstaterna ska ge de berörda behöriga myndigheterna befogenhet att utfärda de tillstånd som avses i punkt 1 för verksamheter som bedrivs i slutna förvaring som uppfyller samtliga följande villkor:
 - (a) Den invasiva främmande arten av EU-betydelse hålls och hanteras i slutna anläggningar enligt vad som avses i punkt 3.
 - (b) Verksamheten ska bedrivas av personal som har de vetenskapliga och tekniska kvalifikationer som föreskrivs av de behöriga myndigheterna.
 - (c) Transport till och från den slutna anläggningen har tillstånd av den behöriga myndigheten och genomförs under förhållanden som innebär att den invasiva främmande arten inte kan rymma.
 - (d) Invasiva främmande arter som är djur är märkta, när så är möjligt.
 - (e) Risken för rymning eller spridning eller avlägsnande hanteras effektivt med hänsyn till artens identitet, biologi och spridningsmetod, verksamheten och den planerade slutna anläggningen, samverkan med miljön och andra faktorer som är relevanta för den risk som arten innebär.
 - (f) Kontinuerlig övervakning och en beredskapsplan för att hantera en eventuell rymning eller spridning utarbetas, inbegripet en plan för utrotning.
 - (g) Det tillstånd som avses i punkt 1 ska vara begränsat till det antal arter och exemplar som är nödvändigt för den berörda forskningen eller det berörda ex situ-bevarandet och får inte överskrida den slutna anläggningens kapacitet. Det ska omfatta de begränsningar som krävs för att minska risken för rymning eller spridning av den berörda arten. Det ska hela tiden åtfölja den invasiva främmande art som avses när arten hålls, förs in i eller transporteras inom unionen.
3. Exemplar ska anses vara hållna i slutna anläggningar om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) De är fysiskt isolerade, och de kan inte rymma eller spridas eller avlägsnas från anläggningen av obehöriga personer. Rengörings- och underhållsprotokoll ska garantera att inga exemplar eller delar med reproduktionsförmåga kan komma ut, spridas eller avlägsnas av obehöriga personer.

- (b) De avlägsnas från anläggningarna eller bortskaffas eller destrueras på ett sätt som utesluter fortplantning eller reproduktion utanför anläggningarna.
4. När anläggningen ansöker om tillstånd ska den tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de villkor som avses i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.

Artikel 9
Nödåtgärder

1. När en medlemsstat har uppgifter som tyder på förekomst eller överhängande risk för introduktion i medlemsstatens territorium av en invasiv främmande art som inte ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1, men där relevanta behöriga myndigheter på grundval av preliminära vetenskapliga uppgifter har konstaterat att arten sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.2, får medlemsstaten omedelbart vidta nödåtgärder i form av något av de förbud som anges i artikel 7.1.
2. Den medlemsstat som vidtar nödåtgärder inom sitt nationella territorium som omfattar tillämpning av artikel 7.1 a, c eller d ska omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits och de uppgifter som motiverar dessa åtgärder.
3. Den berörda medlemsstaten ska göra en riskbedömning enligt artikel 5 för den art som omfattas av nödåtgärderna, med hänsyn till tillgänglig teknisk och vetenskaplig information, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom 24 månader från dagen för antagandet av beslutet om att vidta nödåtgärder i syfte att föra in den arten i den förteckning som avses i artikel 4.1.
4. När kommissionen tar emot den anmälan som avses i punkt 2 eller har andra uppgifter som tyder på förekomst eller överhängande risk för introduktion i unionen av en invasiv främmande art som inte ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1 men som sannolikt uppfyller kriterierna i artikel 4.2 ska kommissionen genom en genomförandeakt på grundval av preliminära vetenskapliga uppgifter avgöra om arten sannolikt uppfyller kriterierna och anta nödåtgärder för unionen i form av något av de förbud som avses i artikel 7.1 under en begränsad period i fråga om de risker som arten innebär, om kommissionen konstaterar att de kriterier som anges i artikel 4.2 sannolikt är uppfyllda. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 22.2.
5. De åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna enligt punkt 1 ska upphävas eller ändras om detta föreskrivs i de genomförandeakter som avses i punkt 4.
6. Den medlemsstat som vidtar nödåtgärder får behålla dessa åtgärder tills en genomförandeakt har antagits där det införs nödåtgärder på unionsnivå enligt punkt 4 eller arten tas upp i den förteckning som avses i artikel 4.1 på grundval av den riskbedömning som den berörda medlemsstaten har utfört enligt punkt 3.

Artikel 10

Restriktioner för avsiktlig utsättning av en invasiv främmande art av betydelse för en medlemsstat

1. Medlemsstaterna ska förbjuda all avsiktlig utsättning i miljön, det vill säga den process där en organism placeras i miljön, oavsett syfte, utan de åtgärder som krävs för att förhindra att organismen rymmer eller sprids, av andra invasiva främmande arter än invasiva främmande arter av EU-betydelse för vilka medlemsstaterna på grundval av vetenskapliga uppgifter anser att de negativa effekterna av deras utsättning och spridning, även om dessa inte är fullständigt bekräftade, är avsevärda inom deras nationella territorium (*invasiva främmande arter av betydelse för en medlemsstat*).
2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och övriga medlemsstater om de arter som de betraktar som invasiva främmande arter av betydelse för en medlemsstat.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får utfärda tillstånd för vissa avsiktliga utsättningar av invasiva främmande arter av betydelse för en medlemsstat, förutsatt att följande villkor har beaktats helt och hållet:
 - (a) Det finns inga alternativa icke-invasiva arter som går att använda för att uppnå liknande fördelar.
 - (b) Fördelarna med utsättningen är mycket stora jämfört med riskerna för skador orsakade av den berörda arten.
 - (c) Utsättningen kommer att omfatta riskbegränsande åtgärder för att minimera inverkan på biologisk mångfald och ekosystemtjänster samt på människors hälsa och ekonomi.
 - (d) Det finns en ändamålsenlig övervakning, och det utarbetas en beredskapsplan för utrotning av arten som ska tillämpas om den behöriga myndigheten anser att de skador som orsakas av arten är oacceptabla.
4. Alla tillstånd för införsel av arter för användning i vattenbruk ska utfärdas enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 708/2007.

Artikel 11

Handlingsplaner för spridningsvägar för invasiva främmande arter

1. Medlemsstaterna ska senast [18 månader efter ikraftträdandet av denna förordning – fyll i datum] göra en uttömmande analys av spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter på deras territorium och identifiera de spridningsvägar som kräver prioriterade åtgärder (*prioriterade spridningsvägar*) på grund av artvolymen eller på grund av de skador som orsakas av de arter som förs in i unionen via dem. När medlemsstaterna gör detta ska de särskilt fokusera på en analys av spridningsvägarna för introduktion av invasiva främmande arter av EU-betydelse.

2. Senast [*tre år efter ikraftträdandet av denna förordning – fyll i datum*] ska varje medlemsstat upprätta och genomföra en handlingsplan för att ta itu med de prioriterade spridningsvägar som medlemsstaten har identifierat enligt punkt 1. Handlingsplanen ska innehålla en tidplan för åtgärderna och en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas för att hantera de prioriterade spridningsvägarna och förhindra oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter i unionen och till eller i miljön.
3. Den handlingsplan som avses i punkt 2 ska innefatta åtgärder som är utformade på grundval av en kostnads–nyttoanalys som minst ska omfatta följande:
 - (a) Medvetandehöjande åtgärder.
 - (b) Regleringsåtgärder för att minimera att varor, fordon och utrustning kontamineras med invasiva främmande arter, inbegripet åtgärder för att hantera transport av invasiva främmande arter från tredjeländer.
 - (c) Regleringsåtgärder för att säkerställa ändamålsenliga kontroller vid unionens gränser, utöver de offentliga kontroller som anges i artikel 13.
 - (d) Åtgärder enligt den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment.
4. Den handlingsplan som utarbetats enligt punkt 2 ska snarast överlämnas till kommissionen. Vart fjärde år efter den senaste överlämningen ska medlemsstaterna se över handlingsplanen och överlämna den på nytt till kommissionen.

KAPITEL III

TIDIG UPPTÄCKT OCH SNABB UTROTNING

Artikel 12

Övervakningssystem

1. Senast [*18 månader efter ikraftträdandet av denna förordning – fyll i datum*] ska medlemsstaterna ha inrättat ett offentligt övervakningssystem för att samla in och registrera uppgifter om invasiva främmande arters förekomst i miljön genom undersökning, övervakning eller andra förfaranden för att förhindra att invasiva främmande arter sprider sig i unionen.
2. Det övervakningssystem som avses i punkt 1 ska
 - (a) omfatta medlemsstaternas territorium för att fastställa förekomst och utbredning av nya och redan etablerade invasiva främmande arter av EU-betydelse,
 - (b) omfatta marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG,

- (c) vara tillräckligt dynamiskt för att snabbt upptäcka att en invasiv främmande art av EU-betydelse vars förekomst inte tidigare var känd nu förekommer i miljön i territoriet eller i en del av territoriet,
- (d) använda den information som finns i befintliga övervakningssystem i enlighet med artikel 11 i direktiv 92/43/EEG, artikel 11 i direktiv 2008/56/EG och artikel 8 i direktiv 2000/60/EG.

Artikel 13

Officiella kontroller vid unionens gränser

1. Senast [12 månader efter ikraftträdandet av denna förordning – fyll i datum] ska medlemsstaterna ha infört fullt fungerande organisationer för att utföra de offentliga kontroller av djur och växter som förs in i unionen, inbegripet frön, ägg och förökningskroppar, som krävs för att förhindra avsiktlig introduktion till unionen av invasiva främmande arter av EU-betydelse.
2. Medlemsstaternas myndigheter ska utföra de offentliga kontrollerna vid unionens gränser av de varor som avses i punkt 1 och som förs in i unionen, varvid de ska kontrollera att följande krav är uppfyllda:
 - (a) De ingår inte i den förteckning som avses i artikel 4.1.
 - (b) De tillstånd som avses i artikel 8 är giltiga.
3. De kontroller i form av en kontroll av handlingar, identitet och vid behov en fysisk kontroll som avses i punkt 2 ska genomföras på följande platser:
 - (a) Vid gränskontrollstationer som föreskrivs i artikel 57 i förordning (EU) nr XXX/XXXX [om offentlig kontroll COM(2013) 265] i fråga om de varor som avses i punkt 1 och som omfattas av artikel 45 i den förordningen och som omfattas av offentliga kontroller vid gränskontrollstationer. I detta fall ska medlemsstaterna överföra ansvaret på de behöriga myndigheter som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EU) nr XXX/XXXX [om offentlig kontroll COM(2013) 265].
 - (b) Vid införselstället till gemenskapens tullområde i fråga om de varor som avses i punkt 1 och för vilka artikel 45 i förordning (EU) nr XXX/XXXX [om offentlig kontroll COM(2013) 265] inte tillämpas eller som är undantagna från offentliga kontroller vid gränskontrollstationer enligt artikel 46 i samma förordning. I detta fall ska medlemsstaterna överföra ansvaret till tullmyndigheterna och hänföra dem till alla andra slags tullförfaranden för dessa varor.
4. De myndigheter som utses för gränskontroller ska också ges befogenhet och ansvar att beslagta och konfiskera de organismer som inte uppfyller villkoren i punkt 2. När organismer beslagtas ska den behöriga myndighet som ansvarar för tillämpningen av denna förordning överta ansvaret för dem. Medlemsstaterna får delegera specifika funktioner till andra myndigheter.

5. I protokollet över resultatet av utförda offentliga kontroller och eventuella beslut som fattas på grundval av dem, även beslutet att avvisa en sändning, ska det framgå om kraven i punkt 2 a och b är uppfyllda.
6. Medlemsstaterna ska införa förfaranden för att se till att alla berörda myndigheter och sändningens operatör utbyter information som är relevant för ankommande sändningar och att de samarbetar och samordnar de kontroller som avses i punkt 2 på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.
7. Medlemsstaterna ska ta fram riktlinjer och utbildningsprogram för att underlätta identifiering och upptäckt av invasiva främmande arter av EU-betydelse genom samarbete mellan alla myndigheter som deltar i de kontroller som avses i punkt 2. Utbildningsprogrammen för tullmyndigheterna ska omfatta information om hur man fyller i det administrativa enhetsdokument som tulldeklarationen upprättas på.

Artikel 14

Anmälan om tidig upptäckt

1. Medlemsstaterna ska använda det övervakningssystem som inrättats enligt artikel 12 och den information som samlats in vid de offentliga kontroller som föreskrivs i artikel 13 för att underlätta tidig upptäckt av införsel eller förekomst av invasiva främmande arter av EU-betydelse.
2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål skriftligen anmäla tidig upptäckt av förekomst av invasiva främmande arter av EU-betydelse till kommissionen och informera övriga medlemsstater, och framför allt följande:
 - (a) Uppträdande på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1 och vars förekomst tidigare var okänd inom deras territorium eller en del av deras territorium.
 - (b) Förnyat uppträdande på deras territorium eller i en del av deras territorium av en art som ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1 efter det att arten har rapporterats som utrotad.

Artikel 15

Snabb utrotning i ett tidigt skede av invasionen

1. Efter tidig upptäckt och inom tre månader efter det att den anmälan om tidig upptäckt som avses i artikel 14 har överlämnats, ska medlemsstaterna vidta utrotningsåtgärder och anmäla dessa åtgärder till kommissionen samt informera övriga medlemsstater.
2. När medlemsstaterna vidtar utrotningsåtgärder ska de se till att de metoder som används är effektiva för att avlägsna populationen av den berörda invasiva främmande arten fullständigt och permanent, med vederbörlig hänsyn till människors hälsa och miljön, och se till att de berörda djuren inte utsätts för smärta, oro eller lidande i onödan.

3. Det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 12 ska utformas och användas för att övervaka att utrotningen är effektiv.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater när en population av en invasiv främmande art av EU-betydelse har utrotats.
5. Medlemsstaterna ska också informera kommissionen och övriga medlemsstater om effektiviteten i de vidtagna åtgärderna.

Artikel 16

Undantag från skyldigheten till snabb utrotning

1. Medlemsstaterna får lämna in en ansökan till kommissionen om ett undantag från skyldigheten att snabbt vidta de utrotningsåtgärder som avses i artikel 15 för invasiva främmande arter av EU-betydelse som har blivit föremål för en anmälan om tidigt upptäckt enligt artikel 14.
2. Ansökningar om undantag ska baseras på välgrundade vetenskapliga uppgifter och får endast lämnas in om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det har visats att utrotning inte är tekniskt genomförbart eftersom de tillgängliga utrotningsmetoderna inte går att använda i den miljö där arten är etablerad.
 - (b) En kostnads–nyttoanalys grundad på tillgängliga data visar med rimlig säkerhet att kostnaderna på lång sikt kommer att bli exceptionellt höga och oproportionerliga i förhållande till fördelarna med utrotningen.
 - (c) Utrotningsmetoder är inte tillgängliga, eller är tillgängliga men har mycket allvarliga negativa effekter på människors hälsa eller miljön.
3. Medlemsstaterna ska lämna in motiverade ansökningar om undantag tillsammans med de uppgifter som avses i punkt 2 a, b och c till kommissionen.
4. Kommissionen ska besluta att godkänna eller avslå den ansökan som avses i punkt 3 genom genomförandeakter enligt punkt 6.
5. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 22.2.
6. Medlemsstaterna ska se till att det vidtas inneslutningsåtgärder för att undvika ytterligare spridning av arten tills ett genomförandebeslut har fattats om undantaget enligt punkt 3.
7. Om det beviljas ett undantag från skyldigheten att vidta utrotningsåtgärder ska arten omfattas av de hanteringsåtgärder som avses i artikel 17. Om ansökan om undantag avslås ska den berörda medlemsstaten utan dröjsmål vidta de utrotningsåtgärder som avses i artikel 15.

KAPITEL IV

HANTERING AV INVASIVA FRÄMMANDE ARTER SOM HAR STOR SPRIDNING

Artikel 17

Hanteringsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska senast tolv månader efter det att en invasiv främmande art har förts upp på den förteckning som avses i artikel 4.1 ha infört hanteringsåtgärder för de invasiva främmande arter av EU-betydelse som medlemsstaterna har konstaterat har stor spridning inom deras territorium, för att minimera effekterna på biologisk mångfald och ekosystemtjänster, människors hälsa och ekonomin. Hanteringsåtgärderna ska baseras på en kostnadsnyttanalys och även omfatta de åtgärder för återställande som avses i artikel 18.
2. Hanteringsåtgärderna ska bestå av fysiska, kemiska eller biologiska åtgärder för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning av en population av en invasiv främmande art. Om så är lämpligt ska hanteringsåtgärderna omfatta insatser i det mottagande ekosystemet i syfte att öka dess motståndskraft mot pågående och kommande invasioner.
3. När medlemsstaterna vidtar hanteringsåtgärder ska de se till att de använda metoderna tar hänsyn till människors hälsa och miljön och att djur som berörs av metoderna inte utsätts för smärta, oro eller lidande som kan undvikas.
4. Det övervakningssystem som föreskrivs i artikel 12 ska utformas och användas för att övervaka hur effektiva åtgärderna för utrotning, populationsbegränsning eller inneslutning är när det gäller att minimera effekterna på biologisk mångfald och ekosystemtjänster, människors hälsa och ekonomi.
5. När det finns en betydande risk för att en invasiv främmande art av EU-betydelse ska sprida sig till en grannmedlemsstat, ska de medlemsstater där arten har stor spridning omedelbart underrätta grannmedlemsstaterna och kommissionen. Om så är lämpligt ska de berörda medlemsstaterna vidta gemensamt överenskomna hanteringsåtgärder. Om tredjeländer också kan påverkas av spridningen ska den berörda medlemsstaten överväga behovet av att informera de berörda tredjeländerna.

Artikel 18

Återställa skadade ekosystem

1. Medlemsstaterna ska vidta proportionerliga återställningsåtgärder för att underlätta återhämtningen i ett ekosystem som har försämrats, skadats eller förstörts av en invasiv främmande art av EU-betydelse.
2. De återställningsåtgärder som avses i punkt 1 ska minst omfatta följande:
 - (a) Åtgärder för att öka förmågan hos ett ekosystem som är exponerat för störningar att stå emot, absorbera, anpassa sig och återhämta sig från effekterna av störningen.

- (b) Åtgärder för att förhindra en ny invasion efter en utrotningsinsats.

KAPITEL V **SLUTBESTÄMMELSER**

Artikel 19 **Rapportering**

1. Senast [*tre år från och med ikraftträdandet av denna förordning – fyll i datum*] och vart fjärde år därefter ska medlemsstaterna överföra uppdaterade uppgifter om följande till kommissionen:
 - (a) En beskrivning av övervakningssystemet enligt artikel 12 och det offentliga systemet för kontroll av främmande arter som förs in i unionen enligt artikel 13.
 - (b) Utbredningen av de invasiva främmande arter av EU-betydelse som förekommer i deras territorium.
 - (c) Information om de arter som betraktas som invasiva främmande arter av betydelse för en medlemsstat enligt artikel 10.2.
 - (d) Den handlingsplan som avses i artikel 11.2.
 - (e) Samlad information för hela det nationella territoriet om de utrotningsåtgärder som vidtagits enligt artikel 15 och de hanteringsåtgärder som föreskrivs i artikel 17 och deras effektivitet.
 - (f) Utformningen av de tillstånd som avses i artikel 8.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning.
3. Senast fem år från [*dagen för antagandet*] ska kommissionen bedöma effektiviteten i denna förordning, inklusive den förteckning som avses i artikel 4.1, den handlingsplan som avses i artikel 11.3, övervakningssystemet, gränskontrollerna, utrotningsskyldigheten och hanteringsåtgärderna, och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av ändringsförslag, inbegripet ändring av förteckningen i artikel 4.1.

Artikel 20 **Mekanism för informationsstöd**

1. Kommissionen ska gradvis inrätta den mekanism för informationsstöd som krävs för att underlätta tillämpningen av denna förordning.
2. I ett första skede ska systemet omfatta en datastödsmechanism som kopplar samman de befintliga datasystemen om invasiva främmande arter, med särskild tonvikt på information om de invasiva främmande arterna av EU-betydelse, för att underlätta rapporteringen enligt artikel 19.

3. I ett andra skede ska den datastödsmechanism som anges i punkt 2 fungera som ett verktyg som kommissionen kan använda för att hantera de aktuella anmälningar som krävs enligt artikel 14.2.
4. I ett tredje skede ska den datastödsmechanism som anges i punkt 2 fungera som en mekanism för informationsutbyte om andra aspekter av tillämpningen av denna förordning.

Artikel 21

Allmänhetens delaktighet

1. När medlemsstaterna upprättar handlingsplaner enligt artikel 11 och vidtar åtgärder enligt artikel 17 ska de se till att allmänheten i god tid ges verklig möjlighet att delta i utformning, ändring eller granskning med hjälp av de ordningar som medlemsstaterna redan beslutat om i enlighet med artikel 2.3 andra stycket i direktiv 2003/35/EG.

Artikel 22

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011²¹.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 23

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.2 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet

²¹ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 24

Administrativa åtgärder och sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om administrativa åtgärder och sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sådana administrativa åtgärder och sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 25

Sanktioneringsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att besluta om administrativa åtgärder och sanktioner mot varje fysisk eller juridisk person som inte följer denna förordning.
2. Utan att det påverkar deras övervakningsbefogenheter ska behöriga myndigheter ha befogenhet att minst vidta följande administrativa åtgärder och sanktioner:
 - (a) Ett åläggande om att den fysiska eller juridiska person som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
 - (b) Ett åläggande om att den berörda invasiva främmande arten av EU-betydelse som inte uppfyller bestämmelserna ska konfiskeras.
 - (c) Ett tillfälligt förbud mot en verksamhet.
 - (d) Ett permanent återkallande av ett tillstånd för en verksamhet.
 - (e) Administrativa ekonomiska sanktioner.
 - (f) Ett åläggande om att den fysiska eller juridiska personen ska vidta korrigerande åtgärder.
3. När de behöriga myndigheterna fastställer typ av administrativa åtgärder och påföljder ska de beakta alla relevanta omständigheter, inklusive följande:
 - (a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
 - (b) Graden av delaktighet hos den person som är ansvarig för invasionen.
 - (c) Den vinst som den fysiska eller juridiska personen gör till följd av överträdelsen.
 - (d) De miljömässiga, sociala och ekonomiska skador som överträdelsen orsakat.

- (e) Den ansvarige personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
 - (f) Tidigare överträdelser av den ansvarige personen.
4. Medlemsstaterna ansvarar för att beslut som fattats av en behörig myndighet i enlighet med denna artikel kan överklagas.

Artikel 26

Övergångsbestämmelser för icke-kommersiella ägare

1. Genom undantag från artikel 7.1 c och f ska ägare till sällskapsdjur som inte hålls för kommersiella ändamål och som tillhör de arter som ingår i den förteckning som avses i artikel 4.1 få behålla dem tills djuret dör av naturliga skäl, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Exemplet fanns hos ägaren innan arten fördes upp i den förteckning som avses i artikel 4.1.
 - (b) Exemplet hålls i sluten förvaring, och alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att det inte kan reproducera sig eller rymma.
2. De behöriga myndigheterna ska informera icke-kommersiella ägare om riskerna med att ha de exemplar som avses i punkt 1 och de åtgärder som ska vidtas för att minimera risken för reproduktion och rymning genom informationskampanjer och utbildningsprogram som organiseras av medlemsstaterna.
3. För icke-kommersiella ägare som inte kan garantera att de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda, ska medlemsstaterna erbjuda sig att ta över exemplaren från ägarna och ta vederbörlig hänsyn till djurskyddet vid hanteringen av dem.

Artikel 27

Övergångsbestämmelser för kommersiella bestånd

1. Innehavare av ett kommersiellt bestånd av exemplar av invasiva främmande arter som förvärvats innan de förts upp på den förteckning som avses i artikel 4.1 ska, inom en tidsfrist på högst två år efter det att arten förts upp på förteckningen, få hålla eller transportera arten för att sälja eller överlämna levande exemplar eller delar med reproduktionsförmåga till de forsknings- eller ex situ-bevarandeinstitut som avses i artikel 8, förutsatt att exemplaren hålls och transporteras i sluten förvaring och att alla lämpliga åtgärder vidtas för att se till att de inte kan reproducera sig eller rymma, eller avliva dem för att göra sig av med beståndet.
2. Om ett tillstånd har utfärdats enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 708/2007 för en vattenbruksart som sedan förs upp på förteckningen över invasiva främmande arter av EU-betydelse och tillståndets giltighetstid är längre än den period som anges i punkt 1 ska medlemsstaten upphäva tillståndet i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 708/2007 vid utgången av den period som avses i punkt 1.

Artikel 28
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [1 januari eller 1 juli] efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Förenklad finansieringsöversikt

FÖRSLAGETS BETECKNING:

Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och förvaltning av införsel och spridning av invasiva främmande arter.

POLITIKOMRÅDE/VERKSAMHET (I DEN VERKSAMHETSBASERADE BUDGETERINGEN) SOM BERÖRS:

Avdelning 07 Miljö

07 01 02 Extern personal och andra administrativa utgifter till stöd för politikområdet miljö

RÄTTSLIG GRUND

Administrativ självständighet Annan: Artikel 192.1 i EUF-fördraget

BESKRIVNING AV OCH SKÄL FÖR ÅTGÄRDEN:

Invasiva främmande arter är arter som genom mänsklig verksamhet avsiktligt eller oavsiktligt transporteras över ekologiska gränser utanför sitt naturliga utbredningsområde och som etablerar sig och sprider sig i sin nya livsmiljö i en omfattning som innebär att de påverkar den biologiska mångfalden och även människors hälsa och ekonomin negativt. Invasiva främmande arter är en viktig orsak till förlust av biologisk mångfald, utöver den sociala och ekonomiska skada de orsakar. Det är avgörande att hantera dessa om vi ska kunna nå EU:s mål att sätta stopp för förlusten av biologisk mångfald senast 2020. Dessutom visar beräkningar att invasiva främmande arter kostar EU 12 miljarder euro om året i form av kostnader för skador och kontrollåtgärder. Syftet med detta förslag till förordning är därför att införa en EU-ram för att förhindra, minimera och dämpa invasiva främmande arters skadliga inverkan på den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna och mildra de sociala och ekonomiska skadorna. Medlemsstaterna vidtar redan åtgärder för att hantera vissa invasiva främmande arter, men insatserna är främst reaktiva och syftar till att minimera skador som redan har uppträtt, medan åtgärder för att förebygga eller upptäcka och reagera på nya hot inte uppmärksammas tillräckligt. Insatserna är fragmenterade, de omfattar inte hela EU och de är ofta dåligt samordnade, vilket betyder att de blir mindre effektiva överlag. I dag finns det ingen omfattande rättslig ram för att hantera invasiva främmande arter på EU-nivå. Syftet med detta förslag till förordning är att avhjälpa detta, vilket också är förenligt med EU:s internationella åtaganden inom ramen för konventionen om biologisk mångfald.

TID UNDER VILKEN ÅTGÄRDEN KOMMER ATT PÅGÅ OCH PÅVERKA BUDGETEN:

Tillämpningsperiod:

- Förslag med begränsad giltighet: Beslutet är i kraft från och med den [datum] till och med den [datum].
- Förslag med obegränsad giltighet: i kraft från och med den [preliminärt 2015].

Beräknad inverkan på budgeten:

- Förslaget medför
- besparingar
 - ytterligare kostnader (ange i förekommande fall rubrik(er) i den berörda fleråriga budgetramen): Rubrik 5 i den fleråriga budgetramen 2014–2020

Bidrag från tredje part till finansiering av förslaget:

Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget.

Förklaring av uppgifterna:

För tillämpningen av vissa aspekter på detta förslag till förordning kommer det att krävas verksamhet i en kommitté. På grundval av kostnaderna för andra liknande kommittéer gjorde vi en uppskattning av följande kostnader under rubrik 07 01 02 11 03 – Kommittéer (se tabellen nedan):

- möten/år
- 1 företrädare per medlemsstat
- kostnader för resor och uppehälle på högst 800 euro per medlemsstat och möte.

Detta skulle innebära en kostnad på ungefär 80 000 euro per år för kommissionen.

FÖRENLIGHET MED DEN GÄLLANDE FLERÅRIGA BUDGETRAMEN:

- Förslaget är förenligt med gällande ekonomisk planering.
- Förslaget kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.
- Förslaget kräver tillämpning av flexibilitetsmekanismen eller revidering av den fleråriga budgetramen.²⁴

BESPARINGARNAS ELLER DE YTTERLIGARE KOSTNADERNAS INVERKAN PÅ ANSLAGET AV MEDEL:

- Medel ska framskaffas genom intern omplacering inom avdelningarna.
- Medel har redan anslagits till de berörda avdelningarna.

²⁴ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet för perioden 2007–2013.

- Medel ska begäras i samband med förfarandet inför nästa anslagstilldelning.

Behovet av personal och administrativa resurser kommer att täckas med personal från det generaldirektorat som redan har ansvar för att förvalta åtgärden, med stöd av personal som redan arbetar med aspekter som berör genomförandet av detta förslag till förordning. Tjänstemännens viktigaste uppgifter kommer att vara följande: förvalta kommittén, administrera samarbetet med medlemsstaterna, samordna med Gemensamma forskningscentrumet och rent generellt underlätta en korrekt tillämpning av förslaget till förordning.

Systemet är utformat för att dela resurser och sakkunskap från olika avdelningar i kommissionen, så att det ska gå att driva med ett begränsat antal anställda. Framför allt kommer politiken för invasiva främmande arter att få stöd av de anställda vid Gemensamma forskningscentrumet som arbetar med EASIN-projektet²⁵ och av de sakkunniga vid kommissionens andra avdelningar och organ som arbetar inom områden som berör politiken för invasiva främmande arter. (Europeiska miljöbyrån har bland annat personal som arbetar med invasiva främmande arter och som kommer att stödja arbetet med genomförandet.) Vid behov kommer personal att omfördelas med utgångspunkt i de anslag som kan beviljas det förvaltande generaldirektoratet i samband med den årliga anslagstilldelningen och med beaktande av befintliga budgetförutsättningar.

²⁵ Det europeiska nätet för information om främmande arter (EASIN) arbetar för att öka tillgången till uppgifter och information om främmande arter i Europa. EASIN gör det lättare att hitta information från flera källor om befintliga främmande arter genom ett nät av driftskompatibla webbtjänster som uppfyller internationellt erkända standarder och protokoll. Projektet inleddes inom ramen för strategin för biologisk mångfald och ramdirektivet om en marin strategi och finns tillgängligt för allmänheten sedan maj 2012.

UPPSKATTADE BUDGETKONSEKVENSER (besparingar eller ytterligare kostnader) FÖR ADMINISTRATIVA ANSLAG ELLER FÖR PERSONALRESURSER

HTE i personer/år	Budgetår		Budgetår		Budgetår		Budgetår		Budgetår		Budgetår		Budgetår		Totalt		
	2015		2016		2017		2018		2019		2020		2021				
Rubrik 5	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	HT	anslag	
Tjänster i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																	
07 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		0,199*		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199	1,393
07 01 01 02 (vid delegationer)																	
Extern personal																	
07 01 02 01 (totala anslag)		0,002**		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002	0,014
07 01 02 02 (vid delegationer)																	
Annan budgetrubrik (ange vilken)																	
Delsumma – Rubrik 5		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201	1,407
Utanför rubrik 5																	
Tjänster i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)																	
07 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)																	
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)																	
Extern personal																	
07 01 04 yy																	
– Huvudkontoret																	

– Delegationer									
07 01 05 02 (indirekta forskningsåtgärder)									
10 01 05 02 (direkta forskningsåtgärder)									
Annan budgetrubrik (ange vilken)									
Delsumma – Utanför rubrik 5									
TOTALT	0,201	0,201	0,201	0,201	0,201	0,201	0,2014		1,407 för de första sju åren

HTE = heltidsekvivalent Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

”Personalbehoven ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet **som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga**, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.”

* Det uppskattade anslaget omfattar personal från GD Miljö samt en heltidsekvivalent i Gemensamma forskningscentrumet. ** Genomsnittlig ersättningsnivå för en END.

Övriga administrativa utgifter Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	Budgetår 2015	Budgetår 2016	Budgetår 2017	Budgetår 2018	Budgetår 2019	Budgetår 2020	Budgetår 2021	TOTALT
Rubrik 5								
<u>Huvudkontoret:</u>								
07 01 02 11 01 – Tjänsteresor och representationsutgifter								
07 01 02 11 02 – Kostnader för konferenser och möten								
07 01 02 11 03 – Kommittémöten	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 för de första sju åren
07 01 02 11 04 – Studier och samråd								
07 01 03 01 03 – IKT-utrustning ²⁶								
07 01 03 01 04 – IKT-tjänster ²								
Andra budgetposter (ange närmare vid behov)								
<u>Delegationer:</u>								
07 01 02 12 01 – Tjänsteresor, konferenser och representationskostnader								
07 01 02 12 02 – Fortbildning av personalen								
07 01 03 02 01 – Förvärv, hyra och därmed sammanhängande utgifter								
07 01 03 02 02 – Utrustning, möbler, materiel och tjänster								
Delsumma – Rubrik 5	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 för de första sju åren
Utanför rubrik 5								

²⁶ IKT: Informations- och kommunikationsteknik

07 01 04 yy – Utgifter för tekniskt och administrativt stöd (gäller ej extern personal) som finansieras från driftsanslag (f.d. "BA-poster")								
– Huvudkontoret								
– Delegationer								
07 01 05 03 – Andra administrativa utgifter för indirekta forskningsåtgärder								
10 01 05 03 – Andra administrativa utgifter för direkt forskning								
Andra budgetposter (<i>ange närmare vid behov</i>)								
Delsumma – Utanför rubrik 5								
TOTALSUMMA	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 för de första sju åren